

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 217.311 van 19 januari 2012
in de zaak A. 195.025/VII-37.625.**

In zake : de BVBA MOEDER LAMBIC
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Jo Goethals
 kantoor houdend te 8850 Ardooie
 Brugstraat 39
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de STAD BLANKENBERGE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Daniël De Clerck en Ivan Coppens
 kantoor houdend te 8000 Brugge
 Hoogstraat 28
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 24 december 2009, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Blankenberge van 22 oktober 2009 houdende aktename van de melding van de exploitatie van een selfservice wassalon, gelegen aan de J. de Troozlaan 40 te Blankenberge, "voor zover aan deze aktename bijzondere voorwaarden zijn gekoppeld".

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Adjunct-auditeur Dieter Decock heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 december 2011.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jo Goethals, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Ignace Laplaese, die loco advocaat Daniël De Clerck, verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Adjunct-auditeur Dieter Decock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoekende partij doet op 8 oktober 2009 melding van de exploitatie van haar klasse 3-inrichting, een "selfservice wassalon", gelegen aan de Jules de Troozlaan 40 te Blankenberge.

4. Op 22 oktober 2009 neemt het college van burgemeester en schepenen van de stad Blankenberge akte van deze melding. Tegelijkertijd worden bijzondere exploitatievoorwaarden opgelegd: de beperking van de exploitatie van 7 tot 19 uur en dus het verbod om elke installatie en elk toestel in werking te stellen

vóór 7 uur 's morgens of na 19 uur 's avonds, het verbod om te exploiteren op zon- en feestdagen, de verplichting om de zoutspoeling te programmeren "tijdens de uren waarop de exploitatie is toegelaten en dit in de namiddag" en de verplichting om elke wijziging aan de installaties, zoals het verplaatsen van toestellen of het verhogen van de drijfkracht en dergelijke meer, voorafgaandelijk te melden aan het stadsbestuur, dat dan steeds een bijkomend akoestisch onderzoek kan opleggen op kosten van de exploitant.

Dit is de bestreden beslissing.

5. De verzoekende partij geeft in haar verzoekschrift aan dat zij de annulatie van de bestreden beslissing louter beoogt, "voor zover aan deze aktenamen bijzondere voorwaarden zijn gekoppeld".

IV. Onderzoek van de middelen

Standpunten van de partijen

6. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 20, vijfde lid, van het milieuvergunningsdecreet, artikel 3.3.0.2 van Vlarem II, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna : motiveringswet), het algemeen motiveringsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel.

In essentie voert de verzoekende partij aan dat de bestreden beslissing niet formeel is gemotiveerd: het is haar "een volstrekt raadsel" "waarom (de) bijzondere voorwaarden worden opgelegd". De verzoekende partij benadrukt dat haar inrichting "geen rustverstorende werkzaamheden met zich mee(brengt)" en verwijst in dit verband naar een geluidsrapport waaruit blijkt dat aan de overdag geldende geluidsnormen ruimschoots wordt voldaan. Overigens worden er volgens de verzoekende partij in Vlarem II geen afwijkende dagwaarden voor zon- en

feestdagen voorzien.

7. De verwerende partij repliceert dat aan de verzoekende partij bij brief van 27 oktober 2010 onder meer een "extract" uit het notulenboek van het college van burgemeester en schepenen werd toegezonden met daarin een specifieke motivering voor de opgelegde bijzondere voorwaarden. Bovendien zou de motivering "geheel gerechtvaardigd en afdoende" zijn en zou uit een akoestisch onderzoek blijken dat het door de inrichting veroorzaakte lawaai "'s nachts normatief ontoelaatbaar" is en dat dit lawaai voorts dermate storend is dat het een verbod op exploitatie tijdens zon- en feestdagen rechtvaardigt.

Zij wijst er voorts op dat de thans bestreden bijzondere voorwaarden hoe dan ook reeds op de verzoekende partij van toepassing zijn ingevolge artikel 2 van de bestreden beslissing, waarin wordt verwezen naar de bijzondere en algemene voorwaarden uit Vlarem II. Het hoofdstuk 5.46 van Vlarem II zou van toepassing zijn, dat de sectorale milieuvoorwaarden bevat voor wasserijen. Zij beschouwt artikel 3 van de bestreden beslissing dan ook als een loutere herhaling van artikel 2.

Ten slotte werpt zij nog op dat de thans bestreden bijzondere voorwaarden reeds eerder aan de verzoekende partij werden opgelegd, in een op proef verleende milieuvergunning. Bovendien zouden deze voorwaarden louter het resultaat zijn van het in opdracht van de verzoekende partij zelf uitgevoerde akoestisch onderzoek.

8. De verzoekende partij stelt in haar memorie van wederantwoord dat zij het door de verwerende partij aangehaalde extract uit het notulenboek van het college van burgemeester en schepenen met daarin de aan de bestreden beslissing ten grondslag liggende motieven nooit heeft ontvangen.

9. De verwerende partij voegt in haar laatste memorie toe dat de bestreden beslissing "in fine" vermeldt dat "tegen de beslissing, waarbij deze

bijzondere voorwaarden werden opgelegd" een vordering tot schorsing en/of een beroep tot vernietiging kan worden ingediend bij de Raad van State, dat deze bijzondere voorwaarden in een andere beslissing van dezelfde datum werden opgelegd en dat het bestreden besluit de bijzondere voorwaarden enkel aankondigt, zodat de verzoekende partij "het verkeerde besluit" heeft aangevochten. Bovendien zou de "aankondiging" volstaan, vermits de Vlaremreglementering nergens bepaalt dat de motivering moet worden meegedeeld aan een "melder van klasse 3", noch dat een "dergelijk besluit" moet toegestuurd worden. Zij wijst er voorts op dat het andere besluit, dat niet bestreden wordt, wel degelijk gemotiveerd is, en dat het voorliggend beroep "geen dienstig gevolg" kan hebben nu het andere besluit, waarvan de verzoekende partij via het administratief dossier kennis heeft kunnen nemen, van kracht is.

Beoordeling

10. Artikel 20, zesde lid, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (hierna : milieuvergunningsdecreet), zoals toegevoegd bij decreet van 12 december 2008, bepaalt dat de overheid bevoegd voor de akteneming van de melding van een inrichting derde klasse, met het oog op de bescherming van de mens en het leefmilieu in de directe omgeving, bijzondere milieuvoorwaarden kan opleggen in zoverre deze geen emissiegrenswaarden bevatten en niet afwijken van de beste beschikbare technieken zoals beschreven in de algemene en sectorale milieuvoorwaarden. Volgens diezelfde bepaling kan de Vlaamse Regering nadere regels vaststellen in verband met het opleggen en het bekendmaken van deze voorwaarden.

Artikel 3.3.0.2. van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II) luidt als volgt:

"Onverminderd de milieuvoorwaarden vastgesteld door dit besluit, kan de overheid, bevoegd voor de akteneming van de melding van een in de derde klasse ingedeelde inrichting, mits motivering, bijzondere milieuvoorwaarden

aan een in de derde klasse ingedeelde inrichting opleggen, met het oog op de bescherming van de mens en het leefmilieu in de directe omgeving, in zoverre deze geen emissiegrenswaarden betreffen en niet afwijken van de beste beschikbare technieken zoals beschreven in dit besluit."

Uit deze bepaling volgt dat het opleggen van milieuvorwaarden moet worden gemotiveerd. De artikelen 2 en 3 van de motiveringswet leggen overigens aan het bestuur een formele motiveringsplicht op bij het uitvaardigen van een "eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuursdaden". Die motivering moet blijken uit de beslissing zelf. De formele motiveringsplicht is van toepassing op de thans bestreden beslissing, althans in de mate dat in artikel 3 ervan aan de exploitant van de in het geding zijnde inrichting bijzondere exploitatievoorwaarden worden opgelegd. Bijgevolg moeten in de bestreden beslissing de juridische en feitelijke overwegingen worden vermeld die eraan ten grondslag liggen, en dit op een afdoende wijze. De beslissing die de verzoekende partij voorlegt bevat dergelijke motivering niet.

De verwerende partij beweert dat er een andere beslissing is, die deel uitmaakt van het administratief dossier. Die beslissing bevat wel een motivering. Het nemen van twee beslissingen in een aangelegenheid als deze wijkt opvallend af van wat gebruikelijk is. Uit het administratief dossier kan niet met zekerheid worden afgeleid dat deze beslissing aan de verzoekende partij ter kennis werd gebracht. Bij gebreke aan bewijs van het tegendeel moet ervan worden uitgegaan dat de verzoekende partij enkel het -niet-gemotiveerde- besluit dat zij bij haar verzoekschrift voegt, heeft ontvangen.

De thans door de verwerende partij in haar memorie van antwoord opgegeven redenen waarbij zij verwijst naar het verslag van een akoestisch onderzoek, vermogen het vastgestelde formele motiveringsgebrek niet goed te maken, vermits het hier gaat om een motivering achteraf. Waar deze motieven mogelijkerwijze zouden kunnen zijn gebaseerd op het in opdracht van de verzoekende partij zelf uitgevoerde akoestisch onderzoek, betekent zulks op zich

niet dat in de bestreden beslissing niet zou moeten worden weergegeven tot welke conclusies dit onderzoek de verwerende partij noopt.

Evenmin kan de stelling van de verwerende partij worden bijgevalen dat de opgelegde bijzondere exploitatievoorwaarden reeds zouden zijn vervat in de algemene en sectorale milieuvoorwaarden uit Vlarem II, en meer bepaald in artikel 5.46.0.3 van Vlarem II. Artikel 5.46.0.3 van Vlarem II luidt als volgt :

"Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning en onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5. zijn rustversturende werkzaamheden inherent aan de exploitatie van de inrichting verboden op werkdagen van 19 uur tot 7 uur alsmede op zon- en feestdagen".

Dit artikel heeft geen betrekking op de verplichtingen om de zoutspoeling te programmeren "tijdens de uren waarop de exploitatie is toegelaten en dit in de namiddag" en om elke wijziging aan de installaties, zoals het verplaatsen van toestellen of het verhogen van de drijfkracht en dergelijke meer, voorafgaandelijk te melden aan het stadsbestuur. De verzoekende partij wijst er voorts terecht op dat in Vlarem II louter beperkingen worden opgelegd voor de "rustversturende werkzaamheden inherent aan de exploitatie", terwijl in de bestreden bijzondere exploitatievoorwaarden in algemene termen wordt gesproken over "de exploitatie" op zich, klaarblijkelijk dus met inbegrip van alle daaronder vallende werkzaamheden en activiteiten.

Het is niet omdat de litigieuze bijzondere voorwaarden reeds in een eerdere milieuvergunning aan de verzoekende partij zouden zijn opgelegd, dat thans niet meer zou moeten worden voldaan aan de vereisten van de formele motiveringsplicht. Het gaat immers om een nieuwe beslissing. Elke beslissing dient noodzakelijkerwijze te steunen op een aantal feitelijke en juridische motieven die in beginsel in die beslissing zelf tot uitdrukking moeten worden gebracht.

Het enig middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het artikel 3 van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Blankenberge van 22 oktober 2009 houdende aktename van de melding van de exploitatie van een selfservice wassalon, gelegen aan de J. de Troozlaan 40 te Blankenberge.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde onderdeel van de bestreden beslissing.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negentien januari tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Luc Hellin